

אכילת מצה אחר אפיקומן

הת' אברהם בריקמאן
≈ תלמיד בישיבה ≈

בשו"ע אדה"ז בסי' תע"ז סעיף ד' מביא וז"ל: האפיקומן צריך לאכלו בהסיבה, וי"א שא"צ. ויש לסמוך על דבריהם לענין דיעבד, שאם שכח ואכלו בלא הסיבה א"צ לחזור ולאכול, עכ"ל.

ועי' בחיי אדם כלל קכ"ט סעיף י"ג וז"ל: אם אכל בלא הסיבה וכן בבי' כוסות ראשונות יחזור ויאכל וישתה בהסיבה, אבל בבי' כוסות אחרונות דאסור להוסיף על הכוסות יסמוך על הפוסקים וכו' וז"ל דה"ה באכילת אפיקומן דהא אסור לאכול ב' פעמים אפיקומן, עכ"ל.

ויש לדייק אמאי לא קאמר אדה"ז טעם זה, דמשי"ה א"צ לחזור ולאכול דאסור לאכול ב"פ אפיקומן, וטעם זה אתי אליבא דכו"ע, אפי' א"א דאיכא חיוב הסיבה באפיקומן.

והנראה בזה דאדה"ז לשיטתו בסי' תע"ח וז"ל: אחר אכילת אפיקומן אסור לאכול שום מאכל בעולם חוץ **ממצה** שמורה משעת קצירה או משעת לישה, כדי שלא יעבור מפיו טעם מצה של אפיקומן עכ"ל. והיינו דאדה"ז מחדש דמותר לאכול מצה אחר האפיקומן. - והנה מסתימת כל הפוסקים משמע דגם מצה אסור לאכול. ועפ"י א"ש דאדה"ז לשיטתו דמותר לאכול מצה אחר האפיקומן, ולי"ש לומר דאסור לאכול ב"פ אפיקומן. משי"ה הוכרח לומר דביעבד יש לסמוך על דבריהם שא"צ הסיבה, משא"כ הח"א סובר דגם מצה אסור לאכול, ומשי"ה קאמר שפיר דאסור לאכול ב"פ אפיקומן, ודו"ק.

